

ΚΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΗ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΗΛΗΡΗΤΕΑ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΣ
ΠΡΟΗΛΗΡΗΤΕΑ

Ἐτησία διὰ μὲν τοὺς ἐνταῦθα
κ. κ. συνδρομητάς δρ. Ν. Δ. 42.
Ἐξαμηνιαία " " " 6.
Διὰ τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φρ. 18.

«Πατὴρ καὶ μητὴρ καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάρτων τιμιώτε-
ρόν ἐστι ἢ πατὴρ καὶ σεμιότερον καὶ ἀγιώτερον.» (Π.λίτων.).

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι τῶν
δέκα στίχων ἀρχικά. 3.
Διατρίβαι καὶ δικαστικαὶ καταχω-
ρίσει, κατ' ἀποκοπήν.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Η ΕΝ ΒΟΝΝΗ ΣΥΝΟΔΟΣ.

(Συνέχεια ἴδε προηγούμενον φύλλον.)
Β'.

Σήμερον περὶ 4 ὥραν μ. μ. συνήλ-
θομεν ὁμοῦ πάντες οἱ ἐκ τῆς Ἀνατο-
λικῆς Ἐκκλησίας ἐν τῷ μεγάλῳ βασι-
λικῷ ξενοδοχείῳ (Grand Hôtel Royal),
ἐν ᾧ καταλύουσιν οἱ δύο ἐκ Ῥωμανίας
ἐπίσκοποι, ἵνα συσχεφθῶμεν περὶ τῆς
προτάσεως, ἣν ἐποίησατο ἡμῖν σήμε-
ρον περὶ μεσημβρίαν ὁ Κ. Δοιλλίγγε-
ρος. Κατὰ τὴν συνεδρίασιν ἡμῶν ταύ-
την ὠνομάσθη πρόεδρος ὁ ἕτερος τῶν
ρωμούνων ἐπισκόπων, ὡς φέρων ἕνεκα
τοῦ ἀξιώματος καὶ τῆς ἡλικίας αὐτοῦ
τὰ πρεσβεῖα τῆς τιμῆς. Μετὰ τοῦτο ὑ-
πέβαλεν ἡμῖν ὁ Κ. Ὄσσίνιν γερμανι-
κὴν τινα μετάφρασιν διαφόρων χωρίων
ἐκ συγγραμμάτων τοῦ Ἀθανασίου καὶ
Ἐπιφανίου, ἣν ἐνεχείρισεν αὐτῷ ὁ Κ.
Δ. ἐν ὀνόματι τῶν Παλαιοκαθολικῶν.
Ἐν τοῖς χωρίοις τούτοις ἐφαίνεται ὅπως
ὑποστηριζομένη ἡ γνώμη τῶν Δυτικῶν
ἐπειδὴ ὁμοῦ ἦσαν ἀνευ παραπομπῶν
καὶ δὴ οὐχὶ ἐν τῇ πρωτοτύπῳ γλώσσῃ,
ἀπεφασίσθη νὰ μὴ ληφθῶσι διόλου ἐν
ὄψει ὑφ' ἡμῶν, καθόσον τὰ πλεῖστα
αὐτῶν ἦσαν ἐπαμφοτερίζοντα, τῶν τρι-
ούτων δὲ ἡδυνάτο τις νὰ ἔχη τότε μό-
νον τὸν ἀληθῆ νοῦν, ὅτε εἶχεν αὐτὰ ἐν
πρωτοτύπῳ καὶ δὴ μετὰ τῶν οἰκείων
παραθέσεων, ὅπως ἐρμηνεύσῃ αὐτὰ ἐν
σχέσει πρὸς τὰ ἡγούμενα καὶ ἐπόμενα
αὐτοῖς. Μετὰ τοῦτο, ἀνεγνώσθησαν τὰ
κυριώτατα χωρία διαφόρων πατέρων
τοῦ δ' καὶ ε' αἰῶνος μ. Χ. καὶ τὰ ὑπὲρ
καὶ τὰ κατὰ τῆς γνώμης τῶν Δυτικῶν
(καθ' ὅλου αὐτὰ ἦσαν ἡμῖν γνωστά)
ὅπως οὕτως ἴδωμεν, τίς εἶναι ἡ παρ'
αὐτοῖς ἐπικρατοῦσα γνώμη ἐν τῷ περὶ
ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγ. Πνεύματος ζητή-
ματι. Ὁμολογητέον ἐνταῦθα ὅτι ἔργον
τοιούτων δὲν δύναται τις νὰ διεκπεράνη
ἐντὸς ὥρων τινῶν μόνον. Ἐν τέλει ἔ-
πρεπε νάρκεσθῶμεν εἰς τὴν ἐρμηνείαν
καὶ ἐξέτασιν τῶν μαρτυριῶν ὀλίγων

τινῶν μόνον πατέρων, ἀλλὰ καὶ οὕτω
δὲν ἡδυνάμεθα νὰ καταστήσωμεν εἰς
τελικὸν συμπέρασμα. Διὰ τοῦτο ἐθεώ-
ρησάν τινες καλὸν νὰ προτείνωσιν ὡς
μέσσην τινα ὁδὸν εἰς τοὺς Παλαιοκαθ-
ολικούς τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς διὰ τοῦ
Υἱοῦ ἐκπορεύεσθαι, νοούμενον οὐ
μόνον ἐν χρόνῳ, ἀλλὰ καὶ αἰδίως. Εἰς
τοῦτο παρήγαγον αὐτοὺς καὶ ἄλλων
μὲν πατέρων αἰ ἐκφράσεις, ἰδίᾳ ὁμοῦ
Γρηγορίου τοῦ Νύσσης ἐν τῷ ἐξῆς
χωρίῳ. «Τὸ ἀπαράλλακτον τῆς φύσεως
ὁμολογοῦντες, τὴν κατὰ τὸ αἴτιον καὶ
αἰτιατὸν διαφορὰν οὐκ ἀρνούμεθα, ἐν
ᾧ μόνῳ διακρίνεσθαι τὸ ἕτερον τοῦ ἑ-
τέρου καταλαμβάνομεν, τῷ τὸ μὲν αἴ-
τιον πιστεύειν εἶναι, τὸ δὲ ἐκ τοῦ αἴ-
τίου, καὶ τοῦ ἐξ αἰτίας ὄντος πάλιν
ἄλλην διαφορὰν ἐννοοῦμεν. Τὸ μὲν γὰρ
προσεχῶς ἐκ τοῦ πρώτου, τὸ δὲ διὰ τοῦ
προσεχῶς ἐκ τοῦ πρώτου, ὥστε καὶ τὸ
μονογενὲς ἀναμφίβολον ἐπὶ τοῦ Υἱοῦ
μένειν, καὶ τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς εἶναι τὸ
Πνεῦμα μὴ ἀμφιβάλλειν, τῆς τοῦ Υἱοῦ
μεσιτείας καὶ αὐτῷ τὸ μονογενὲς φυ-
λαττούσης καὶ τὸ Πνεῦμα τῆς φυσικῆς
πρὸς τὸν Πατέρα σχέσεως μὴ ἀ-
πειργούσης». (Περὶ τοῦ μὴ εἶναι τρεῖς
Θεοὺς, ἐν Patrol. Curs. Compl. J. XLV,
col 133) Πρὸς ταῦτα τοῦ Γρηγορίου
Νύσσης συμφωνεῖ καὶ ἡ διδασκαλία
Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ (πρβλ. ἰδίᾳ
Ἐκθ. Ὁρθοδ. Πίστ. Α, β') καὶ τοῦ συ-
νακμάσαντος τούτῳ Ταρασίου, ὃς γρά-
φει. «Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν Πατέρα
παντοκράτορα, καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰη-
σοῦν Χριστὸν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ
Θεὸν ἡμῶν. . . . καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ
ἅγιον τὸ κύριον τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ
Πατρὸς δι' Υἱοῦ ἐκπορευόμενον (ἐπισ-
τολὴ πρὸς τοὺς πατριάρχας τῆς Ἀνα-
τολῆς ἐν Patrolog. Curs. Compl. T.
XCVIII col. 1464). Νεώτεροι δὲ τινες
θεολόγοι τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν, ὡς ὁ
ἑλληγν Εὐγέν. ὁ Βούλγαρις καὶ ὁ ῥώσ-
σος δογματικὸς Μακάριος, ἐθεώρησαν
ἤδη τὸ διὰ τοῦ Υἱοῦ ἐκπορεύεσ-

θαι ὡς κοινὴν διδασκαλίαν τῆς Ἀνα-
τολικῆς Ἐκκλησίας. Τούτου δὲ ἕνεκα
προτάθη νῦν νάρκεσθῶμεν, ἀντὶ πά-
σης περαιτέρω συζητήσεως, εἰς μό-
νην τὴν ἀποδοχὴν τοῦ διὰ τοῦ Υἱοῦ,
τούτο δὲ νὰ υποβάλωμεν τῇ ὑστεραίᾳ
καὶ εἰς τοὺς Παλαιοκαθολικούς ὡς τὴν
μόνην δυνατὴν παραχώρησιν παρ' ἡ-
μῶν τῶν ὀρθοδόξων. Εἰς τὴν πρότα-
σιν ὁμοῦ ταύτην ἔχρινα ἀναγκαῖον
νάντιστῶ ἐγὼ διὰ τοὺς ἐξῆς μάλιστα
λόγους.
Ἡρῶτον μὲν, εἶπον, δὲν συνήλθομεν ἡ-
μεῖς ἐνθάδε νῦν, ἵνα συσχεφθῶμεν περὶ
τῆς δυνατῆς παραχώρησεως, ἣν ἔχομεν
νὰ ποιήσωμεν αὐριον πρὸς τοὺς Πα-
λαιοκαθολικούς ἐν τῷ περὶ ἐκπορεύσεως
τοῦ ἁγ. Πνεύματος ζητήματι. Ἀνελά-
βομεν σήμερον ἀπέναντι αὐτῶν νὰ ἐ-
ρευνήσωμεν ἐν τῇ συνεδριάσει ἡμῶν
ταύτῃ, ὅσον ὁ χρόνος θὰ ἐπέτρεπεν ἡ-
μῖν, τὴν περὶ ἐκπορεύσεως τοῦ ἁγ.
Πνεύματος διδασκαλίαν τῶν κυριωτά-
των Πατέρων τῆς ἀρχαίας ἀδιαρέτου ἐκ-
κλησίας, ὀφείλομεν δὲ αὐριον νὰ υπο-
βάλωμεν εἰς αὐτοὺς τὸ συμπέρασμα
τῆς ἐρέυνης ἡμῶν ταύτης. Νομίζω ὅτι,
ἐὰν ἀντὶ τούτου, περιωριζόμεθα αὐριον
εἰς ἀπλὴν τινα πρότασιν μόνον, ἵνα ἀν-
τὶ τοῦ Filioque καθιερωθῇ τὸ διὰ τοῦ
Υἱοῦ, οὕτω πως οὐ μόνον οὐδὲν βῆμα
θὰ ἐπιούμεν πρὸς τὸν σκοπὸν, δι' ὃν
μετέβημεν ἐνταῦθα, ἀλλὰ καὶ ἄλλως
θὰ παρείχμεν ἀφορμὴν εἰς τοὺς ἐκ τῶν
ἄλλων ἐκκλησιῶν, ἵνα πιστεύσωσιν ὅτι
τοῦτο πράττομεν μόνον ὅπως ἀποφύ-
γωμεν οὕτω πᾶσαν σπουδαίαν μετ' αὐ-
τῶν συζήτησιν. Τὸ πρᾶγμα θὰ ἐποίει
τόσῳ μᾶλλον δυσάρεστον δι' ἡμᾶς ἐν-
τύπωσιν, καθόσον, ὡς γνωστὸν, οἱ Πα-
λαιοκαθολικοὶ νομίζοντες, ὅτι ἴσως θὰ
παρεῖχε δυσχερείας τινὰς εἰς ἡμᾶς τοὺς
Ἀνατολικούς ἢ ἔρευνα τῶν λατίνων
πατέρων, παρεδέξαντο νάρκεσθῶμεν εἰς
μόνους τοὺς ἑλληνας πατέρας, νῦν δὲ
διὰ τῆς προτάσεως, ἣν πρόκειται νὰ ὑ-
ποβάλωμεν ὑμεῖς αὐριον, θὰ ἐδεικνύ-

ΔΙΑΦΟΡΑ

μεν ότι και την επί τούτων συζήτησιν αποφεύγουμεν.— Πλήν και δι' ἑτερόν τινα λόγον θά συνεφώνουν πρὸς τὴν περὶ τῆς ὁ λόγος πρότασιν. Ὑποθεσίσθω πὸς στιγμήν ὅτι εἰ Παλαιοκαθολικοὶ ἀποδέχονται αὐτήν, ἀλλὰ και οὕτω δύναται ἀρά γε νὰ θεωρηθῇ τὸ ζήτημα λελυμένον διὰ τῆς ἀπλῆς παραδοχῆς τῆς ἐκφράσεως «διὰ τοῦ Υἱοῦ»;
(Ἐπεταί συνέχεια.)

Ἡ εἰς Ἀθήνας ἀφίξις τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλίας.

Τὴν 4ην μ. μ. τοῦ Σαββάτου ἀπέπλευσαν ἐκ Βρενδισίου ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλίας ἐπιβαίνων τοῦ δικρότου «Σέραπις.» Διελεύων δ' ἐκ Κερκύρας διηυθύνθη εἰς Πειραια ἐνθα ἀφίκετο τὴν δευτέραν περὶ τὴν 10ην μ. μ. μεσημβρίαν. Ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς κατελήθον εἰς Πειραια, ὑπεδέξατο τὸν πρίγκηπα. Τὸ δικρότον «Σέραπις» ἐφ' οὗ ἐπέβαιναν ὁ πρίγκηψ, εἰσερχόμενον εἰς τὸν λιμένα και μὴ δυνάμενον νὰ σταματήσῃ, διότι ἐθρυσθησαν αἱ δύο ἀγκυραὶ αὐτοῦ, ἔπεσαν ἐπὶ τῆς «Ἀμφιτρίτης», ὀπισθοχωροῦν, και συνέτριψε τὸ ἔμπροσθεν αὐτῆς μέρος, ἀκολούθως δὲ προσέβαλε και τὸ θωρηκτὸν «Γεώργιος» ὑπερ ἐπίσης ἐξήρτισεν. Ὁ βασιλεὺς εὗρίσκετο ἐν τὸς τῆς «Ἀμφιτρίτης» καθ' ἣν στιγμήν προσέβαλεν αὐτήν ὁ «Σέραπις» Ὁ πλοίαρχος τῆς «Ἀμφιτρίτης» Δ. Σαχίνης εἶπε γελῶν πρὸς τὸν πλοίαρχον τοῦ Ἀγγλικοῦ δικρότου «Ἦλθετε, βλέπω, κύριοι, νὰ καταστρέψῃτε τὸν σόλον μας.» Ὁ εὐφυῆς τοῦ Ἑλληνος πλοίαρχου ἀστεϊσμός ἐπροξένησεν, ὡς εἶδος, πολὺν γέλωτα εἰς τοὺς ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν πλοίων. Ὁ συνοδεύων τὸν πρίγκηπα στόλος σύγκειται ἐκ τῶν ἐξῆς πλοίων. Τῆς ναυαρχίδος «Ἡρακλείους» ἐφ' ἧς ὑψοῖ τὴν σημαίαν του ὁ ναύαρχος Δρούμονδ, τῆς Φρεγάτας «Καταστροφῆς» (Devastation), τῆς θωρηκτῆς φρεγάτας Swilsuoe και τοῦ «Ἐλικθνος.» Περὶ τὴν 4 μ. μ. ἀνήλθον εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις σταθμὸν τοῦ σιδηροδρόμου, δι' ἰδιαιτέρας ἀμαξοστοιχίας, ἐνθ' ἀνέμενον τὸν βασιλέα και τὸν Πρίγκηπα οἱ ὑπουργοί, ὁ Δῆμαρχος Ἀθηναίων μετὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, ὁ ἀδύαρχος και οἱ ἀξιωματικοὶ τῶν διαφόρων σωμάτων. Ἐκείθεν διὰ τῶν ὁδῶν «Νέας Πειραικῆς, Αἰόλου και Ἐρμού» κεκοσμημένων διὰ σημαίων και μεστῶν λαοῦ, ἀνῆλθεν ὁ βασιλεὺς μετὰ τοῦ πρίγκηπος και τῆς ἀκολουθίας του εἰς τὸ ἀνάκτορον. Εἰς τὰ προπύλαια τῶν Ἀνακτόρων ἀνέμενον αὐτοὺς οἱ ἐπίτιμοι ὑπασιπιστὰι τοῦ βασιλέως κ. Σπύρος Μήλιος και Ν. Πιεράκος, ὁ ἰδιαιτέρος γραμματεὺς τῆς Α. Μ. και οἱ δύο γραμματεῖς τῆς Α. Μ. τῆς βασιλείσεως. Ἡ θεραπεία τῆς αὐτῆς ἐν μεγάλῃ στολῇ ἦν παρατεταγμένη κατὰ τὰς κλίμακας και τοὺς διαδρόμους.

Τὴν Α. Υ. τὸν πρίγκηπα ἠκολούθησαν εἰς τὰ ἀνάκτορα και ἐγκατεστάθησαν ἐν αὐτοῖς οἱ ἐξῆς πέντε ὁ δούξ τῆς Σούβερλανδ, ὁ λόρδος Σούφελντ, ὁ κόμης Ἀϊλσεφφρδ, ὁ λόρδος Κάρριγκτον, και ὁ κύριος Γ. Ρούσελ. Ἡ Α. Μ. ἡ βασίλισσα ὑπεδέχθη τὸν πρίγκηπα ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ θρόνου ἔχουσα παρ' αὐτῇ τὴν μεγάλην κυρίαν και τὰς τρεῖς δεσποινίδας τῆς τιμῆς.

Τὸ ὑπουργεῖον ἔχει δώσει ὀριστικῶς τὴν παρὰ τῆσιν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἑβδομάδος, ὁ δὲ βασιλεὺς, ὡς προεγράψαμεν, παρεκάλεσεν αὐτὸ νὰ κατέχη τὴν ἐξουσίαν μέχρι περαιώσεως τῶν βουλευτικῶν ἐξελέξεων.

— Ἐνεκα τῆς ἐλεύσεως τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλίας ἡ ἐκλογή τοῦ τῆς Βουλῆς προέδρου ἀνεβλήθη εἰς τὴνσήμερον πέμπτην, ἀφοῦ οἱ τρεῖς ἀρχηγοὶ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐδημοσίευσαν χθὲς τὴν ἐξῆς δήλωσιν.

ΔΗΛΩΣΙΣ.

«Ἡ ἔνωσις τῶν τριῶν πολιτικῶν κομμάτων ἀπεράσισεν, ἵνα ὑποδείξῃ ὡς ὑποψήφιον προέδρον τῆς Βουλῆς τὸν κ. Α. Κουμουνοδόρον.»

Ἡ ἐκλογή τοῦ προέδρου τῆς Βουλῆς ἐστὶν ὅλως ἀσχετος πρὸς τὸ κυβερνητικὸν ζήτημα.»

— Κοσμητόρες τῆς ἐνταῦθα Σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν ἐξελέχθησαν παρὰ τοῦ ἐν Ἀθήναις Συλλόγου «Παρνασσοῦ» οἱ κ. κ. Π. Τσόλας, Κ. Σαλταμπάσης, Θ. Κανάρης, Α. Κουτσονδόντης, και Θ. Παπαλεξόπουλος, οἵτινες ἐξελέξαντο τῆς αὐτῆς Σχολῆς ἔφορον μὲν τὸν κ. Τσόλαν, ταμίαν τὸν κ. Κουτσονδόντην και γραμματέα τὸν κ. Παπαλεξόπουλον.

— Ἐξελεγκτικὴ δὲ ἐπιτροπὴ τῆς τοῦ παρελθόντος ἔτους κοσμητείας ἐξελέχθησαν οἱ κ. Σ. Εὐλαϊδης, Μ. Παπαναστόπουλος και Δ. Μαρῖνος. Τῶν παρὰ τῷ ἱερῷ τούτῳ τῆς φιλανθρωπίας ἰδρύματι ἀνωτέρω μελῶν, τὰ μὲν παλαιὰ εἶναι γνωστὰ ἐπὶ τῆ, ἣν ἄχρι τοῦδε ἐπεδείξαντο, προθυμία και πολὺν ἀπονέμει αὐτοῖς ἔπαινον πᾶς ἐν τῇ κοινῇ φιλόμουσος και φιλάνθρωπος, ὡς και τοῖς μετ' αὐτῶν τέως συνεργασθεῖσαι, κ. κ. Θ. Καλουτῆ, Ν. Πετροπούλω και Τ. Ἀμπελά. περὶ δὲ τῶν νεωστὶ διορισθέντων οὐδαμῶς ἀμφιβάλλομεν ὅτι και οὔτοι ὡς ἐρασταὶ τῶν καλῶν πράξεων ὅλαις δυνάμεσιν ὑπὲρ τῆς προόδου τῆς Σχολῆς θέλουσιν ἐργασθῆ.

— Προχθὲς ἐν τινι οἰνοπωλείῳ τῆς θέσεως τῶν «Βαπορίων» ἀχθοφόρος τις Θεοδωράκος καλούμενος ἐφόνευσε βυρσοδέψην τινὰ Ξυλᾶν τὸ ἐπώνυμον. Ὡς ἐμάθομεν ὁ φονεὺς εἶχε και ἄλλοτε τραυματίσει τινὰ και καταδικασθῆ εἰς πολὺμηνον φυλάκισιν, μόλις δὲ κατ' αὐτὰς εἶχεν ἐξέλθει τῶν φυλακῶν. Ὁ δὲ Ξυλᾶς ἦτο καλὸς και χρήσιμος, ὡς ἠκούσαμεν, ἐργάτης. Ὁ φονεὺς φεύγων πρὸς τὰ ὄρη εἶχε κρυβῆ ἐν τινι σπηλαίῳ εἰς τὴν βορειοανατολικὴν πλευρὰν τῆς Νήσου παρὰ τὸ κτῆμα τοῦ Γ. Ψύχα και κατεζητεῖτο πανταχοῦ. Χθὲς δὲ τὸ ἐσπέρας παρετηρήθη ὑπὸ τῆς ἐκεῖ περιπελοῦσης πρὸς ἔρευναν λέμβου τῆς Β. ἀτμοπλοίας «Σύρου» εἰς ἣν παραδοθεὶς ἀπήχθη εἰς τὴν δικαστικὴν ἀρχήν.

— Καὶ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν κατὰ τὸ τέλος τῆς ἀγορᾶς ἐνθα ἐνοῦται αὐτὴ μετὰ τῆς ὁδοῦ τῆς Ποσειδωνίας, οἰνοβαρῆς τις ἐκ τῶν γνωστῶν μαχαίροφορῶντων, σφύρας ἐν τῇ μέθῃ του τὸ ἐγχειρίδιον ἐπέσειεν αὐτὸ κατὰ τῶν διαβαινόντων. και κίνδυνος ἐπέκειτο κατ' αὐτῶν ἀπευκατῶς ἐπὶ ὄραν πολλήν. Δυστυχῶς αὐδαὶς παρουσιάσθη πρὸς σύλλη-

ψιν ἡ ἀρόπλιον αὐτοῦ, ἀλλὰ μόνος βαρυνοθεὶς ἀπεσύρθη ὡστε ἐφιστῶμεν τὴν προσοχήν τῆς Ἀστυνομίας και συνιστῶμεν αὐτῇ πλείονα δραστηριότητα και προθυμίαν.

— Παρὰ τοῦ δραστηρίου ἐνοματάρχου τῆς χωροφυλακῆς κ. Ε. Λαπιθιώτου ἐνεργούτος πρὸ τινῶν ἡμερῶν σωματικὰς ἐρεῦνας κατεσχέθησαν ἐπὶ διαφόρων ὄπλα οὐκ ὀλίγα. Ἀρὰ γε κατεμηνύθησαν πάντες οἱ δπλοφοροῦντες ἀμερολήπτως και κατὰ τὸν μόνον; Φρονοῦμεν ὅτι μία δικαία και ἀπροσωπόληπτος τῶν σιδηροφορῶντων καταδίωξις ἤθελε περιστελεῖ τὰς συχνὰ συμβαινούσας αἱματηρὰς ταύτας συμπλοκάς.

— Μετετέθη ἐξ Ἀθηναίων εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐνταῦθα Μηχανικοῦ ὁ ὑπολοχαγὸς τοῦ μηχανικοῦ και συμπολίτης ἡμῶν κ. Κωνστ. Ν. Παπανικολῆς, γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ τοῦ κ. Δ. Γρίβα.

— Ἀπενεμήθη τὸ παράσημον τοῦ Σταυροῦ τοῦ Σωτήρος τῷ παρὰ τῷ ἐνταῦθα τελωνεῖῳ Ἐλεγκτῇ κ. Γ. Σίμῳ. Ἐπικροτοῦμεν τὴν πράξιν τῆς Κυβερνήσεως, διότι τὸ παράσημον ἐδόθη ἐπαξίως εἰς τὸν ἀρχαῖον και ἀξιόλογον τοῦτον ὑπάλληλον, ὅστις γινώσκει νὰ συγκριθῇ τὴν ἀκριβῆ ἐκπλήρωσιν πολυπλόκου και δυσχεροῦς ὑπηρεσίας μετὰ γλυκύτητος και συμπεριφορᾶς, ἅτινα καθιστῶσιν αὐτὸν τὸς πᾶσιν ἀγαπητόν.

— Ἡ πρὸ τινῶν ἐτῶν κατασκευασθεῖσα ἐν τῷ ἐνταῦθα Ἐργοστασίῳ τῆς Ἑλλην. Ἀτμοπλοικῆς Ἐταιρίας ἀτμοκίνητος ἀκατος «Χελιδὼν» ἐπωλήθη παρὰ τῆς διευθύνσεως αὐτῆς εἰς τὴν ἐν Κωνσταντινουπόλει Γερμανικὴν πρεσβείαν ἀντὶ χιλίων περίπου λιρῶν, ὅπως χρησιμεύῃ αὐτῇ διὰ τὰ τοῦ Βοσπόρου ταξείδια.

— Ὁ κ. Α. Καμπάνης, υἱὸς τοῦ ποτὲ βουλευτοῦ Ἀνδρου Ν. Καμπάνη, διωρίσθη δικηγόρος παρὰ τοῖς ἐν Σύρῳ δικαστηρίοις. Νέος καλῶς ἐκπαιδευθεὶς ὁ κ. Καμπάνης, πιστεύομεν ὅτι ἐπιμελῶς και σπουδαίως ἐργαζόμενος ἐπὶ τῶν ἀνατεθεισομένων αὐτῷ ὑποθέσεων, θέλει ἐπιδώσει ταχέως. Τὸ δικηγορικὸν αὐτοῦ γραφεῖον κείττι κατὰ τὴν ὁδὸν Ἐρμού ἐν τῷ συμβολαιογραφεῖῳ τοῦ κ. Ι. Ἀθανασίου.

— Τὸ ὑπουργεῖον Τρικύπη συμφώνως μετὰ τὸν νόμον διάταξε πάραυτα τὴν ἐπανάληψιν τῶν ἐκλογῶν τῶν ἀκυρωθέντων δήμων Βάλτου και Γυθείου.

— Ὁ Σ. ἀρχιεπίσκοπος Σύρου και Τήν κ. Ἀλέξανδρος ἔφθασε τὴν Κυριακὴν (ἕ 8βρίου) εἰς Ἀθήνας.

— Τὴν προπαραλθοῦσαν Κυριακὴν ἐτελέσθησαν ἐν Πόρῳ οἱ γάμοι τοῦ ἀξιολόγου κυρίου Ἐλευθερίου Β. Μπουδούρη ἀξιωματικοῦ τοῦ Βασιλικοῦ ναυτικοῦ μετὰ τῆς πολυφέρου νεάνιδος κυρίας Ἀγγελικῆς Ἀνδρίου Ἀνδριάνα. Τοῖς νεονύμφοις εὐχόμεθα βίον εὐδαίμονα και εὐτεχνίαν.

— Ὁ λόρδος Σούβερλαντ, ὁ πρῶτος ἀκόλουθος τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλίας, ἔχει εἰσῶδημα καθ' ἑκάστην 4000 λιρῶν στερλινῶν, ἧτοι 40—44 ἑκατομμύρια δραχμῶν ἐτησίως, δηλαδὴ, ἔχει εἰσῶδημα ἴσον πρὸς τὸ τρίτον τοῦ ἑλληνικοῦ προϋπολογισμοῦ.

— Ἡ Βουλὴ ἐν τῇ συνεδριάσει τῆς Παρασκευῆς, ἐπεκύρωσε τὰς ἐκλογὰς Λακεδαιμόνος, Μαντινείας, Μεγαλοπόλεως, Μέσης, Μεσολογγίου, Μεσσήνης, Μήλου, Νάξου, Ναυπακτίας, Ναυπλίας, Ξηροχωρίου, Οἰτύλου. Διὰ δὲ τὴν ἐκλογὴν Λευκάδος πα-

ἀλλ' ἢ κατὰ τὰς αὐτῶν νὰ ἦναι τὸ προχειρότερον κατὰ τῆς κοινωνικῆς ἡμῶν ἀθλιότητος κατηγορητήριον. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι ἢ περὶ τῶν φυλακῶν μέριμνα εἶναι τι ψυχρὸν ἐκ πρώτης ὕψεως, διότι εἰς τὸ ὄνομα τοῦ καταδίκου, καὶ μάλιστα τοῦ κακούργου, ἡ κοινωνία αἰσθάνεται ἀποστροφὴν οὐδὲ ἐπιθυμῆσαι νὰ καταστήσῃ τὰς φυλακὰς ἀναπτυτικὰς ὅπως αἱ κακούργοι φύσει ἐλπίζουσι ἐν αὐταῖς περιποιήσιν, ὁρῶσιν εὐκολώτερον πρὸς τὴν κακίαν· ἀλλ' ὅμως δὲν εἶναι καὶ παντάπασιν συζητήσιμον ὅτι ὡς ἔχουσιν αἱ φυλακαὶ ἐν Ἑλλάδι εἶναι κέντρον τῆς ἀμαρτίας καὶ χωνευτήρια καὶ κάμινος ἐν αἷς συγχωνεύεται πᾶσα ἡ δύναμις τῆς ἀνθρωπίνης κακίας, εἶναι σχολεῖα ἐν οἷς ὑπάρχουσι διάφοροι τῆς κακίας τάξεις καὶ διάφοροι πρωτόσχολοὶ διδάσκοντες, κατὰ τὴν ἀλληλοδιδασκτικὴν μάλιστα μέθοδον, τὴν εἰς τὰς φυλακὰς καταντῶσαν ἀνθρωπότητα, τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν τελειοποίησιν τῶν ἀνθρωπίνων ἐγκλημάτων. Τῷ ὄντι ἐὰν ὑπάρχουσιν ἐν Ἑλλάδι πλεῖστα ἄλλα αἴτια παρακωλύοντα τὴν ἐθνικὴν πρόοδον καὶ διαδίδοντα ἐν τῇ κοινωνίᾳ τὸ μόλυσμα τῆς κακίας, μὴ νομισάτω τις ὑπερβολὴν ἐὰν εἴπωμεν, ὅτι αἴτιον τοιοῦτον τοῦ τῆς κακίας μόλυσματος, οὐ μικρὸν μάλιστα, εἶναι καὶ αἱ φυλακαί.

Τὴν τοιαύτην τῶν φυλακῶν κατάστασιν πολλοὶ φιλοπάτριδες καὶ φιλάνθρωποι ἄνδρες παρατηρήσαντες, ἐπελήφθησαν τῆς διορθώσεως τοῦ κακοῦ, τινὲς δὲ καὶ εἰς μελέτην καὶ σπουδὴν περὶ φυλακῶν ἐμβριθῆ καὶ ἐπιστημονικὴν ἐπεδόθησαν, καὶ διάφορους ἔγραψαν διατριβάς, καὶ τὴν προσοχὴν τοῦ κοινοῦ καθῆκον ἐθεώρησαν ἐπ' αὐτῶν νὰ ἐπιστήσωσιν. Ἰδίως δὲ ὁ νῦν ἀξιότιμος Εἰσαγγελεὺς τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν κ. Οἰκονόμος, πάνυ ἀξιεπαίνως ἐπιληφθεὶς τοῦ ζητήματος, καὶ περὶ φυλακῶν οὐ μόνον διὰ τῆς ὑπηρεσίας μεριμνῶν, ἀλλὰ καὶ δι' ἰδίας περιοδικῆς ἐφημερίδος ὑπὲρ αὐτῶν ἐργαζόμενος, εἶναι, ὡς φρονούμεν, ὁ πρακτικώτερον καὶ σκοπιμώτερον ἀναλαβὼν τὴν ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῶν φυλακῶν εὐγενῆ μέριμναν. Καλὸν δὲ εἶναι καὶ ἀντάξιον ἔθνους ἀντιποιουμένου πολιτισμὸν καὶ φιλάνθρωπιαν, πάντες οἱ τῶν εὐγενῶν πράξεων ἐρασταὶ νὰ ἔλθωσιν εἰς ἐπικουρίαν αὐτοῦ, ἰδίως δὲ οἱ δημοσιογράφοι νὰ συμπράξωσι διὰ τῆς γραφίδος αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ φωτισμοῦ τῆς κοινῆς γνώμης, καὶ τῆς ὑποστηρίξεως τῆς περὶ τακτοποιήσεως καὶ διορθώσεως τῶν φυλακῶν ἰδέας.

Καὶ ταῦτα μὲν τὰ ὀλίγα ἔστωσαν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐπὶ θέματος σπουδαίου ἐφ' οὗ ἐννοεῖται, ὅτι θέλομεν ἐκτενῶς ἐπανέλθει. Ἀλλ' ἐνταῦθα ἐν Ἐρμουπόλει, δὲν πρόκειται περὶ τῆς ὅλης ἰδέας, ἥτις πρὸς πραγματοποίησιν δεῖται καὶ χρόνου πολλοῦ καὶ δαπάνης, καὶ συμπράξεως δὲ τῆς Κυβερνήσεως, καὶ συνεταίρισμῶν τῶν ἀτόμων. Ἐνταῦθα πρόκειται ἀπλῶς περὶ θυρῶν μὲν καὶ παραθύρων ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὰς ἐμπορικὰς φυλακὰς, περὶ ἐπιδιορθώσεως δὲ τινος σπουδαιότερας τοῦ καταστήματος τῶν ποινικῶν ὅπως ἐν μὲν ταῖς πρώταις σωθῶσιν οἱ ἄνθρωποι ἐκ τοῦ ψύχους καὶ μὴ ὑποπέσωσιν εἰς πνευμονίας, ἐν δὲ ταῖς δευτέραις ὅπως μὴ ταφῶσιν οἱ ἐν αὐτῇ ὑπὸ τὴν ἐτοιμόρροπον στέγην. Ἀναμφιβόλως δὲ οὔτε οἱ πρώτοί εἰσι καταδικασμένοι εἰς τὸν διὰ τοῦ ψύχους θάνατον, ἅτε δὴ καὶ πολιτικῶς μόνον ὄντες κρατούμενοι, οὔτε οἱ δεῦτεροι

νὰ ταφῶσιν ὑπὸ τὰ ἐρείπια ὡς περὶ τὸν τὸν Σαμφῶν ἀλλόφυλοι· διότι οὔτε ἀλλαγῶν, ὅσον γε ἡμεῖς οἴδαμεν, παρὰ ταῖς πεπολιτισμένους λαοῖς τοιοῦτον εἶδος θανατικῆς ποινῆς παραδεδομένον ὑπάρχει, πολλῶ δὲ ἥττον παρ' ἡμῖν, παρ' οἷς, ὡς γνωστὸν, ἡ λαιμητόμος πρὸς τὴν τοιαύτην ὑπουργεῖαν εἶναι ἀνεκαθεν ὑπὸ τοῦ νόμου ὀρισμένη.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

ΒΙΟΙ ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΙ

ΤΩΝ

ἐπὶ τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος
διαπρεψάντων ἀνδρῶν

ὑπὸ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ Ν. ΓΟΥΔΑ

ΤΟΜΟΣ Ζ΄.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΑΝΔΡΕΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ, ΟΘΩΝ Α΄,
ΜΕΤΑΞΑΔΕΣ, ΣΠ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ, ΔΕΛΗ-
ΓΙΑΝΝΑΙ, ΝΟΤΑΡΑΔΕΣ, ΣΙΣΙΝΑΙ,
ΒΑΛΤΙΝΟΙ, ΛΟΙΔΩΡΙΚΑΙ, ΑΙΝΙΑ-
ΝΗΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΟΥ καὶ
ΛΥΚΟΥΡΓΟΣ ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1875.

Εἶχον ἤδη ἀπελπισθῆ περὶ τῆς ἐξακολουθήσεως τοῦ ἱστορικοῦ τούτου συγγράμματος πάντες οἱ ἀναγνόντες τὰ προλεγόμενα τοῦ ἔκτου τόμου τοῦ αὐτοῦ ἔργου ὅτε ὁ ὅσον πολυμαθὴς καὶ πολυγράφος, τόσον φιλόπατρις καὶ ἀκάματος αὐτοῦ συγγραφεὺς, κατώρθωσε διὰ τῆς ἀδαμαντίνης αὐτοῦ ὑπομονῆς καὶ ἐπιμονῆς καὶ τὸν παρόντα τόμον εἰς πέρας ἀγαθῶν, νὰ ἐκδώσῃ. Καὶ ἔχομεν λοιπὸν ἀνὰ χεῖρας καὶ αὐτὸν, καλλίστην συνέχειαν τοῦ πολυτόμου καὶ πολυτίμου συγγράμματος, ἐλπίζοντες ὅτι κατόπιν καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἐπὶ τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος διαπρεψάντων ἀνδρῶν τοὺς βίους θέλει προσαποκτήσει ἡ τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας πινακοθήκη. Ναί, ἀληθῶς, εἰς τὸν μᾶλλον ὠφελησάντων τὴν πατρίδα διὰ τῶν παντοίων αὐτοῦ καὶ σπουδαίων συγγραφῶν, εἰς τῶν καλλιεργησάντων τοὺς πλείστους τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς παιδείας κλάδους διὰ τῆς ἐπιμελοῦς καὶ φιλοπόνου αὐτοῦ ἐργασίας, εἶναι καὶ ὁ Ἀναστάσιος Γούδας. Ἀλλ' ὅμως, ὅτι καθιστᾷ τὸν ἄνδρα ἀγαστότερον καὶ τὸ ὄνομά του ὅσον οἶον τε δημοτικόν, εἶναι οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος Παράλληλοι Βίοι, οἵτινες παραδίδοντες τοὺς μεταγενεστέροις τὰς βιογραφίας τῶν ἐνδόξων τῆς νεωτέρας Ἑλλάδος ἀνδρῶν, καὶ ἐναποταμιεύοντες χάριν αὐτῶν πλείστας ὅσας εἰδήσεις τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἑλληνισμοῦ, θέλουσι παραδώσει μετὰ τούτων αὐτοῖς καὶ τοῦ συγγραφέως τὸ ὄνομα, ὑπερ θέλει ἐπέχει ὠραίας σελίδας τῆς νέας Ἑλληνικῆς φιλολογίας.

Ὁ νεωστὶ ἐκδοθεὶς Ζ΄ τόμος πωλεῖται παρὰ τοῖς ἐνταῦθα βιβλιοπωλείοις ἀντὶ δραχμῶν Β. Δ. 7,50.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΙ.

Τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ἀπέθανε καὶ ἐτάφη ἐν Τήνῳ, ἐνθα πρὸ πολλοῦ διέμενε χάριν τῆς υγείας του, ὁ συμπολίτης ἡμῶν Κωνσταντῖνος Στεργίου. Ὁ πατὴρ αὐτοῦ Δημήτριος Στεργίου, ἕλλητοτε ἔμπορος εὐημερῶν καὶ εὐκατάστατος, καὶ περιτοχιούμενος ὑπὸ υἱῶν καὶ θυγατέρων ἀνθηρῶν καὶ υγιεστάτων, διώκεται πρὸ χρόνων ὑπὸ ποικίλων ἀτυχιῶν. Ἀπολέσας πρὶν τὸν ἐν Βιέννῃ σπουδάζοντα τὴν ἰατρικὴν υἱόν του, ἔχων οἶκον ἄλλον υἱὸν ὑπὸ δεινοῦ νοσήματος πάσχοντα, ἀπόλλυσι καὶ νῦν τὸν καλὸν κἀγαθὸν Κωνσταντῖνον, νέον ἀκμάσαντά ποτε ἐν Ἐρμουπόλει, νομφευσθέντα ἐν Κρήτῃ τὴν θυγατέρα τοῦ ἐκεῖ κτηματίου κ. Σκουλοῦδη, εἶτα δὲ καὶ τοῦτον ἀτυχήσαντα καὶ παθόντα τὴν υγείαν, καὶ τέλος οἰκτρῶς τὸν βίον ἐκμετρήσαντα. Συλλυπηθῶμεν λοιπὸν, ὦ συμπολίται, τὴν τε ἀτυχὴ χήραν τοῦ μακαρίτου Κωνσταντίνου καὶ τὸ νήπιον αὐτοῦ τέκνον, οὕτως ἐνωρὶς ἀπορφανισθείσας καὶ σὺν αὐτοῖς τοὺς ἀτυχεῖς γονεῖς καὶ ἀδελφούς του, καὶ χύσαντες θαλλερὸν ἐπὶ τοῖς παθήμασι τῆς οἰκογενείας ταύτης δάκρυ, εἴπωμεν «αἰωνία τοῦ τελευτήσαντος Κωνσταντίνου ἡ μνήμη».

Καὶ ὁ γνωστὸς παντὶ Ἐρμουπολίτῃ Βασίλειος Μουσουδάκης ἀπεβίωσε καὶ οὗτος πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, λύπην ἀμύθητον ταῖς ἀδελφαῖς αὐτοῦ καταλιπὼν, ὡς μὴ ἐχούσας οὐδένα ἄλλον ἐπὶ τῆς γῆς προστάτην ἢ συγγενῆ. Ὁ μακαρίτης Βασίλειος ἀπὸ τῆς νεαρᾶς αὐτοῦ ἡλικίας ὑπηρετεῖ ὡς ὑπάλληλος ἐν τῇ Δημαρχίᾳ Ἐρμουπόλεως, ἀπὸ δεκαδῶν δὲ ἐτῶν εἶχε προαχθῆ ἀνώτερος ἐν αὐτῇ γραμματεὺς. Καὶ εἶναι μὲν ἀληθές ὅτι ἡ θέσις τοῦ γραμματέως, ἐν δῆμῳ οἷος ὁ τῆς Ἐρμουπόλεως, δεῖται ἀνδρὸς σοβαροῦ καὶ κεκτημένου ἰκανότητα καὶ ἀνάπτυξιν οὐ τὴν τυχοῦσαν, ἀλλ' ὁ Βασίλειος Μουσουδάκης ἀπὸ τῆς παιδικῆς αὐτοῦ ἡλικίας ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Δημαρχίας ἐργαζόμενος, εἶχεν ἀποκτήσει μεγάλην περὶ τὴν δημοτικὴν ὑπηρεσίαν πείραν καὶ ἤτο ὅσον οὐδεὶς ἄλλος κάτοχος αὐτῆς. Μὴ προσκολληθεὶς δὲ οὐδέποτε ἀπυκλειστικῶς καὶ φανατικῶς εἰς τινὰ τῶν τοπικῶν φατριῶν, οὐδὲ προαχθεὶς εἰς τὴν θέσιν ταύτην κομματικῶς, ἀλλὰ διὰ πολυετοῦς καὶ συνεχοῦς ὑπηρεσίας, καὶ διὰ ταῦτα ὦν κοινὸς ὅσον οἶον τε τοῖς πᾶσι, πρὸς δὲ μειλίχως τοὺς τρόπους καὶ μετριοπαθῆς, ἠγαπάτο παρὰ πάντων καὶ τὴν γενικὴν εἶχε συμπάθειαν.

Νόσῳ δ' ἀπὸ τινῶν ἐτῶν νοσήσας δεινῇ, καὶ περ ζῶν σωματικῶς, εἶχεν ἀποθάνει ἐν τούτοις πρὸ πολλοῦ νοερός. Ἦδη δὲ παραδοὺς τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ, ἤκουσεν ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτὸν Ἐρμουπολιτῶν ἐκβάθους ψυχῆς τὸ «αἰωνία αὐτοῦ ἡ μνήμη».

Ἀπεβίωσεν ὡσαύτως τὴν παρελθούσαν δευτέραν ὁ ἐκ Ψαρῶν ἀξιωματικὸς τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ Κ. Κυπαρίσσης ἢ Χούλης. Κατὰ τὴν ἐπανάστασιν ἀγωνισθεὶς ὁ μακαρίτης, ἐβαθμολογήθη κατόπιν ἔμεινε δὲ ἀνθυποπλοίαρχος ἀπὸ τοῦ 1837 χάρις εἰς τὴν ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐπικρατοῦσαν ἐν τῇ πολιτικῇ δικαιοσύνην!! Γαίαν ἔχει ἐλαφρᾶν.

ΤΥΠΟΙΣ «ΠΡΟΟΔΟΥ»